

Man når, så langt man kan, og vi synes faktisk, at vi har nået et hæderligt stykke. Vi kan godt være det her bekendt på de ældres vegne, specielt hvad angår merproduktiviteten på sygehusene for de syges vedkommende osv., de ting, jeg har nævnt, og kan vi så nå videre i finansloven for 2003, vil det være fint for os.

Det er jo klart, at hvad angår Den Sociale Pensionsfond har vi den politiske holdning, som vi havde før valget, og som vi har i dag, at det, man har gjort, har man simpelt hen ikke kunnet være bekendt; man har taget nogle penge, som man ikke havde ret til at tage – jo, måske nok juridisk, det finder vi jo ud af i den retssag, der er anlagt, og som vi selvfølgelig også med spænding afventer udfaldet af. Og de ting, vi har sagt i den sammenhæng før valget, er vi parate til at sige igen, også ude på de samme møder, som vi deltog i før. Vores politiske holdning er fuldstændig uændret på det område.

Så må jeg sige til hr. Henrik Sass Larsen, at jeg forstod ved førstebehandlingen – for at vi nu kan være enige – at Socialdemokratiets ordfører vendte tommelfingeren nedad i forhold til de 1,5 mia. kr. mere til sygehusene. Vi vendte tommelfingeren opad. Hvis vi ikke havde gjort det, var der ikke blevet 1,5 mia. kr. mere til sygehusene; det stod klart ved førstebehandlingen den 1. februar.

Det andet, jeg vil sige, er, at det, der har været vigtigt for os, er, at udmøntningen garanterer mere aktivitet, og at det giver patienterne en reel trækningsret, hvis ikke det offentlige sygehusvæsen honorerer det, vi kan forvente, altså 2 måneders ventetid maksimalt efter henvisning.

Det er det bedste middel imod Forsikringsdanmark, som jeg håber, hr. Henrik Sass Larsen og jeg er enige om, at vi er modstandere af.

Og så må jeg lige komme tilbage. Spørgsmålene er noteret ned på blokken.

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det finanslovsforslag, som i sin tid blev fremlagt, indeholdt jo nogle enormt store og ublu besparelser på bl.a. uddannelsesområdet, og det er da glædeligt, at Dansk Folkeparti har fået ført en del af besparelserne tilbage til det niveau, som vi andre havde lagt.

Det skal jo så også nævnes, at vi var jo nogle, der havde arbejdet for, at der bl.a. skulle indgås en fireårsaftale, hvad angår erhvervsuddannel-

serne. Det er der ikke gjort noget ved; de står faktisk over for en dårlig økonomisk situation.

Men jeg skal egentlig vende mig til en anden del af uddannelsesområdet, for jeg skal spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, hvordan det kan være, at Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovaftalen med regeringen har blokeret for, at UMTS-partierne kunne bruge mere end 400 mio. kr. til forskning og de videregående uddannelser. I aftalen er der lagt en ramme ind, og den har regeringen holdt sig meget nøje til. Hvorfor har man ikke givet mulighed for, at vi kunne bruge flere penge til den forskning, som alle jo er enige om kunne trænge til et endnu højere løft i de kommende år?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han ikke herfra vil bekræfte, at kommunerne for at få den gave, som Venstre har lagt meget vægt på skal gives – og som jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti støtter – til de ældre i kommunerne på de 500 mio. kr., at forudsætningen for det er, at de annullerer 650 mio. kr. af deres budgetter. Det vil sige, at de skal bruge 150 mio. kr. mindre, end det var forudsat, for at få 500 mio. kr. Det er det ene.

Men kan Dansk Folkepartis ordfører ikke også bekræfte, at man med finanslovsforslaget accepterer, at der sker en sænkning af alle lavtlønnedes pensioner i forhold til Den Sociale Pensionsfond, så alle hjemmehjælperne og andre dårligt stillede får en dårligere pension, for, at folketingsmedlemmer og ministre og andre i det lønniveau skal have en højere pension, altså at man laver en omvendt Robin Hood.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl brugte et udtryk, som var meget interessant. Han sagde, at når man nu deltager i forhandlinger, kan man jo ikke skrive hele teksten selv. Det er fuldstændig rigtigt. Der må bøjes lidt, der må gives, man må finde nogle fællesnævner; det er rigtigt.

Men når man så ser, hvad der er sket med den dér forligstekst, man har bøjet sig lidt for, og som man ikke har kunnet skrive helt selv, hvad er det så, der sætter sig i ændringsforslag? Det er jo dem, vi sådan set diskuterer i dag.

Jeg har kigget det meget store bundt ændringsforslag igennem, og jeg synes, at ud over de 106 ændringsforslag, som handler om tilba-